

bygge et Par andre Sygehuse, maaske et paa Amager og et andet paa et andet Sted i Kredsen. Det er imidlertid noget, der ikke ligger for, og som jeg ikke skal opholde mig ved. Men der maa jo gaa megen Tid, inden Frederiksberg kan faa opført de Bygninger, den skal bruge, navnlig Hospitaler, og især et Epidemihospital, som maa være paa omtrent 100 Senge. Det er derfor unægteligt noget hastigt, man vil have, at Adskillelsen skal finde Sted, nemlig allerede i April 1900. Inden den Tid vil det være umuligt at opføre saadanne Bygninger. Man vil maaske trøste sig med, at der kan finde et Brugsfællesskab Sted i Mellemtiden, og den Trøst vil jeg ogsaa tage for god; det kan maaske lade sig gøre.

Jeg vil altsaa ikke lægge Lovforslaget nogen Sten i Vejen, men vil dog tillade mig et Par Bemærkninger, som jeg tror, der er Anledning til. — I § 2 er det omtalt, at fra samme Tidspunkt, altsaa fra Udskillestidspunktet 1ste April 1900, bliver Frederiksberg Kommune i Henseende til Rettigheder og Forpligtelser at stille paa samme Fod som en Købstad i Forhold til Kjøbenhavns Amtsradsokreds o. s. v. Naar her nævnes Rettigheder og Forpligtelser, sigtes selvfølgelig til økonomiske Rettigheder og Forpligtelser. Det er nemlig væsentlig økonomiske Institutioner, Amtsradsokredsen, Amtsskoleraadet — skønt det jo ogsaa er administrerende — og Kjøbenhavns Amts og Sjællands Stifts Købstæder; med dem har man ikke andet Mellemværende end et rent Pengemellemværende. Derimod er slet ikke omtalt Amtsradet. Medens man har nævnt Amtsradsokredsen, det økonomiske, har man ikke nævnt Amtsradet som Myndighed. Dette vil vistnok ikke have anden Betydning end med Hensyn til Vejvæsenet. Men der har det ogsaa en Betydning, som ikke er saa ringe. Saa længe nemlig Frederiksberg er en Handelsplads, som hører til Amtsradsokredsen, er den altsaa ogsaa en Landkreds; som Følge heraf er det Vejloven af 21de Juni 1867, der gælder; og det medfører igen, at Amtsradet har Bestyrelsen af Landevejene; disse sortere umiddelbart under Amtsradet, saaledes at der skal forhandles mellem Amtsradet og Kommunalbestyrelserne om, hvorledes Vejene skulle vedligeholdes o. s. v., og desuden, at Amtsradet har Tilsyn med alle Biveje og alle Villaveje o. s. v. Dette Tilsyn er der ikke nogen naturlig Anledning til at lade Amtsradet have fra det Øjeblik, man ikke har mere med Amtsradsokredsen

at bestille. Jeg har ikke det mindste mod Amtsradet og har ikke mindste Grund til at betvivle, at Amtsradet vil være meget loyalt og behageligt at forhandle med, som det hidtil har været, det er slet ikke det, der er i Vejen. Den eneste Betænkelse, jeg har i denne Henseende, er den Langsomhed, hvormed Amtsradet nødvendigvis maa arbejde, naar det kun holder Møde hvert Kvartal. Det er noget, der ikke passer for en Tilsynsautoritet over for Frederiksberg, hvor Bestemmelse maa tages ret hurtig, og hvor man ikke kan vente i Maaneder med at afgøre dit og dat; det er ikke naturligt. Jeg tror derfor, det vilde være meget rigtigt, om det blev Amtmanden ganske som i Købstæderne, der havde dette Tilsyn, og i det hele stod i det Forhold til Frederiksberg angaaende Vejvæsenet, som Amtmanden nu staar i over for Købstæderne. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Minister, om han vil have noget imod, at der til § 2 blev føjet nogle Ord omtrent saalydende: „ligesom den“ — altsaa Frederiksberg Kommune — „i alt, hvad der angaar Vejvæsenet, bliver at betragte som Købstad.“ Naar dette tilføjes, er dermed Sagen afgjort, saa ere alle Spørgsmaalene løste, og saa vil Forholdet blive det, at man indstiller til Amtet og ret hurtig vil kunne faa dettes Bestemmelse at høre.

Jeg skal desuden endnu nævne et Forhold, som i alt Fald maa nævnes. Det er Spørgsmaalet om Brandforsikringen paa Frederiksberg. For Tiden hører jo Frederiksberg under Landbygningernes almindelige Brandforsikring, Købstæderne kunne end ikke i dette Øjeblik optage Bygninger fra Frederiksberg i deres Forsikringer. Nu maa det jo — antager jeg — ogsaa fremdeles blive saaledes, at Frederiksberg ikke i denne Henseende kommer til at høre til Købstæderne, den kommer ikke ind i Købstædernes Brandforsikring, men maa blive, hvor den er, og jeg skal for mit Vedkommende villig erkende, at jeg heller ikke nærer nogen Tvivl paa dette Punkt. Jeg nærer slet ikke Tvivl om, at saaledes som Lovforslaget er affattet, vil det ikke kunne komme til at medføre, at Frederiksberg skulde komme ud af Landbygningernes Brandforsikring og gaa over til Købstædernes. Men det er sagt mig, at forskellige Autoriteter paa Frederiksberg, som have med disse Sager at gøre — deriblandt selve Brandforsikringens Bestyrelse — skulle være i Tvivl, om ikke Ordene i Lovforslagets § 2, saaledes som den er affattet, kunde med-